

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.560/2017/4.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Takács Zoltán ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság
(1139 Budapest, Teve utca 4-6.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: személy- és vagyonvédelmi tevékenység
végzésére jogosító működési engedély
visszavonása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
4.K.33.560/2016/9. számú jogerős ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.33.560/2016/9. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes kérelmére a Győri Rendőrkapitányság 2012. június 17. napján működési engedélyt adott ki, amely a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvmt.) szerint a személy- és vagyonvédelmi tevékenység folytatásához szükséges

jogosítványt. Ezt követően a felperes megkezdte tevékenységének folytatását, majd idővel székhely változtatása iránti kérelmet terjesztett elő, amely kérelmét a hatóság ugyancsak teljesítette. A Budapest Rendőr-főkapitányság XIV. Kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2016. május 5-én hivatalból közigazgatási eljárást indított a felperessel szemben. Az elsőfokú hatóság 2016. június 17. napján kelt 01140-822/3667-10/2015/2016.SZV. számú határozatával a felperes részére kiadott működési engedélyt, valamint a 2016. március 17. napján kelt székhelyváltoztatás tudomásulvételére vonatkozó határozatokat visszavonta. Az elsőfokú hatóság eljárása során megállapította, hogy az Szvmt. 1.§ (1) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:368.§-ára, a 3:88.§ (1) bekezdésére, valamint 3:89.§ (1) bekezdésére tekintettel a felperes esetében a működési engedély kiadásának jogszabályi feltétele nem áll fenn. Az Szvmt. 1.§ (1) bekezdése ugyanis egyértelműen meghatározza azon vállalkozások körét, amelyek a törvény hatálya alá tartozó személy- és vagyonvédelmi tevékenységet végezhetnek. Tekintettel arra, hogy a felperes, mint egyesülés nem minősül gazdasági társaságnak, így személy- és vagyonvédelmi tevékenység végzésére sem jogosult. Ennek kapcsán a működési engedélyt kiadó Győri Rendőrkapitányság helytelenül döntött a személy- és vagyonvédelmi tevékenység engedélyezésekor. Az elsőfokú hatóság az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva vonta vissza a működési engedélyt, melyről kifejtette, hogy jogosulatlanul került kiadásra.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. szeptember 2. napján kelt 01000-122/35-3/2016.SZV. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Az alperesi határozat szerint az elsőfokú hatóság az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontja alapján helyesen döntött a működési engedély visszavonásáról, mivel egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem gazdasági társaság. Az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kifejtette, hogy a Rendőrség a működési engedélyt visszavonja, ha a kiadásának jogszabályi feltételei nem állnak fenn. Az alperes megállapította, hogy a székhelyváltozást tudomásul vevő döntés visszavonásáról is helyesen döntött az elsőfokú hatóság. A döntés meghozatalára jogosító hatáskört a 329/2007. (XII.13.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 12.§ (3) bekezdés c) pontja alapján állapította meg, tekintettel arra, hogy annak a hatóságnak kell eljárni, akinek az illetékeségi területén az ügyfél székhelye, telephelye, fióktelepe van.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan a hatályon kívül helyezésen túl az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

- [4] Az alperes ellenkérelmében fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Rögzítette, hogy a működési engedély visszavonásának az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontja, míg a székhelyváltozás tudomásulvételére vonatkozó határozat visszavonásának jogalapja a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114.§ (1) bekezdése volt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes számára működési engedély kiadásának éve 2012., míg az engedély visszavonására 2016. június 17-én került sor. Az elsőfokú bíróság jogszerűnek értékelte az alperesi határozatot, mivel a visszavonás indokolt, hogyha az engedély kiadásának bármely feltétele megszűnt. Az elsőfokú bíróság szerint a megszűnés megvalósult azáltal, hogy az egyesülés nem tartozik az Szvmt. személyi hatálya alá. Az elsőfokú bíróság szerint az idézett jogszabályhely alapján nem volt jogsértő, hogy az elsőfokú hatóság vontatta vissza a Győri Rendőrkapitányság határozatát. Álláspontja szerint a felperesnek a 8 napos határidő túllépésére való hivatkozása téves, mivel a hatóság amint tudomást szerzett az engedélykiadás feltételének hiányáról, azonnal visszavonta az engedélyt, így határidő-túllépés nem állapítható meg. A Ket. 114.§-a e vonatkozásban nem volt alkalmazható, mivel a visszavonásra nézve az ágazati jogszabály önálló rendelkezést tartalmaz. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alaphatározatok jogellenesek voltak, melyeket a perbeli hatóságoknak mindenképpen korrigálniuk kellett. Jóhiszemű jogszerzés mellett jóhiszemű joggyakorlást is igazolni kell, ez pedig nem következett be, tekintettel arra, hogy a felperes nem tartozik az Szvmt. személyi hatálya alá, mivel gazdasági társaságnak nem minősülő jogi személy.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen új, a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kérte. Álláspontja szerint, ha a hatóságok és a bíróság egyezően azt állapította meg, hogy a felperes nem tartozik az Szvmt. hatálya alá, akkor ez a törvény nem is vonatkoztatható rá, a törvény alapján nem lehet rá nézve döntést hozni. Ezzel szemben a hatóságok és a bíróság is az Szvmt.-re alapította döntését. Kifejtette, hogy az Szvmt. hatályának hiányában a Ket. 114.§ szabályai szerint kellett volna eljárni. Ez esetben azonban a jogszabályban meghatározott három feltételnek nem felel meg az alperesi határozat. Egyfelől kifejtette, hogy a Ket. szabályai szerint

kizárólag a saját maga által hozott határozatot vonhatja vissza saját hatáskörben a hatóság. Tekintettel arra, hogy az engedélyt kiadó és a visszavonást elrendelő hatóság egymástól különbözik, így a saját hatáskörben való visszavonásra már nem volt mód. A felperes azon kifogása tekintetében, hogy időbeli korlátja volt a visszavonásnak, előadta, hogy a 2012-ben állítólag jogsértően kibocsátott engedélyező határozatot az Szvmt. szerint is 8 napon belül lehet visszavonni, következésképpen erre már a 2016-os évben nem volt lehetőség. A Ket. alapján pedig hivatkozott arra, hogy ott pedig a Ket. 114.§-a szerint csak 1 éven belül jogosult visszavonni a hatóság határozatát. A felperes szerint a döntés súlyosan sértette a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, mivel a Ket. 114.§-ának alkalmazása korlátját tekinti, ha a jogszerző ügyfél a jogát jóhiszeműen szerezte és gyakorolja. Álláspontja szerint az engedély visszavonásának nemcsak azért nem volt jogszabályi alapja, mert az Szvmt. hatálya állítólag nem terjed ki a felperesre, hanem azért sem, mert a visszavonás lehetőségét az Szvmt. esetében is hibásan értelmezi a hatóság. Amennyiben az engedély csak gazdasági társaságnak adható, nem beszélhetünk arról, hogy megszűnt volna valamely feltétel, hanem arról, hogy nem létezett, vagy már az engedély kiadásakor hiányzott. Ebből következően tévesen alkalmazta az alperes az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontját. A felperes előadta, hogy a Ket. 121.§ (4) bekezdés a) pontjának értelmében sem lehetett volna az engedélyt visszavonni, mert az engedély jogerőre emelkedésétől számítva 3 év eltelt, így az semmisségi okra hivatkozással sem szüntethető meg. Ismételten utalt arra, hogy az Szvmt. 14.§ (1) bekezdés a) pontja szerint nem vonható vissza az engedély, mert semmiféle változás nem állott be a felperes helyzetében a működési engedély kiadása óta, tehát feltétel megszűnéséről nem lehet beszélni. A felperes vitatta az egyesülés, mint gazdasági szervezet a hatóság részéről történt értékelését is. Előadta, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) gazdálkodó szervezethez társított definíciója azon túl, hogy az egyesülést is gazdálkodó szervezetnek minősíti, rögzíti, hogy egyébként nem gazdálkodó szervezet, helyi önkormányzat gazdálkodó tevékenysége kifejtése körében gazdálkodó szervezetnek minősül.

[7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[9] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[10] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

Az Szvmt. 1.§ (1) bekezdése egyértelműen meghatározza azon

vállalkozások körét, amelyek a törvény hatálya alá tartozó személy- és vagyonvédelmi tevékenységet végezhetnek. A felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a perben nem vitatta, hogy mint egyesülés nem minősül gazdasági társaságnak, így személy- és vagyonvédelmi tevékenység végzésére sem jogosult. Ennélfogva az sem vitás, hogy az engedélyt kiadó Győri Rendőrkapitányság helytelenül döntött a személy- és vagyonvédelmi tevékenység engedélyezésekor, feltétel hiányában adta ki az engedélyt. Az Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a Rendőrség a működési engedélyt visszavonja, ha a kiadásának jogszabályi feltételei nem állnak fenn. A felperes tévedett, amikor azt állította, hogy csak akkor lehet visszavonni az engedélyt, ha a feltétel hiánya utólagosan következett be. A jogalkotó a fenti rendelkezéssel azt akarta elérni, hogy jogszabályi feltétel hiányában az engedély szerinti tevékenységet illetéktelen ne végezhesse, márpedig a felperes azáltal, hogy nem tartozott az Szvmt. hatálya alá, a tevékenység ellátására jogosulatlan volt. A Kúria megállapította, hogy a hatóságok az engedélyt és nem az engedélyező határozatot vonták vissza, következésképpen nem a Ket. 114.§-a, hanem a Szvmt. 11.§ (1) bekezdés a) pontja alapján jártak el. Ennélfogva a felperes engedélye vonatkozásában - mivel a visszavonásra nézve az ágazati jogszabály önálló rendelkezést tartalmaz - a Ket. szabálya nem került alkalmazásra, így az általa hivatkozott a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok nem értelmezhetőek. Az idézett jogszabályhely alapján nem volt jogsértő az sem, hogy a hatáskörrel és a telephely szerinti illetékességgel rendelkező elsőfokú hatóság vonta vissza a Győri Rendőrkapitányság határozatába foglalt engedélyt.

- [11] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperesnek a 8 napos határidő túllépésére való hivatkozása téves, mivel a hatóság, amint tudomást szerzett az engedélykiadás feltételének hiányáról, azonnal meghozta visszavonó határozatát, így határidő-túllépés sem állapítható meg. Megjegyzi a Kúria, hogy az ügyintézési határidő túllépésének esetében is komolyabb társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy személy- és vagyonvédelmi tevékenységet csak az arra jogosultak végezhesse, így a hatóság intézkedési lehetősége nem szűnhet meg az Szvmt. hatálya alá nem tartozó felperes vonatkozásában.
- [12] A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal, miszerint jogszerű volt a tévesen kiadott, a székhelyváltozást tudomásul vevő döntés visszavonása. Ez esetben a hatóság már valóban a Ket. 114.§-a szerint járt el, és saját hatáskörben vonta vissza a tévesen kiadott döntését.
- [13] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

- [15] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, így - pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [16] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. május 9.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**